

[Udenrigsministeren.]

det ved flere lejligheder er lykkedes regeringen at opnå kontrolrådspas til personer, som i første omgang havde fået afslag. Som et helt frisk eksempel kan jeg henvide til to østtyske politikere, der var inviteret af danske og norske parlamentarikere, og som i første omgang havde fået afslag; de er også blevet nævnt her i debatten, både af det ærede medlem hr. Svend Haugaard og sidst af det ærede medlem fru Hanne Reintoft. Jeg kan oplyse, at jeg netop i går fik meddelelse om, at en fælles dansk-norsk henvendelse er resulteret i, at de pågældende har fået udstedt kontrolrådspas. På dette område er der altså — det må jeg sige til det ærede medlem hr. J. O. Krag — ikke tale om nogen udvanding; der er snarere tale om, at regeringen gør noget i stedet for at tale om det.

Vedrørende spørgsmålet om Portugals kolonipolitik vil jeg gentage, hvad jeg sagde under første behandling, at regeringen ikke finder, at NATO er et egnet forum for drøftelser om Portugals kolonipolitik. Det rigtige forum må være De Forenede Nationer, hvor vi med styrke har gjort vore synspunkter gældende. Det forhold, at tidligere socialdemokratiske regeringer heller ikke har rejst dette spørgsmål i NATO, tyder i øvrigt på, at disse regeringer også har været af den anskuelse, at et initiativ inden for NATO med hensyn til dette spørgsmål ikke ville tjene noget nyttigt formål.

Til det ærede medlem hr. Skovmand, som særlig talte om Portugals kolonipolitik, vil jeg sige, at jeg forstår hans interesse for disse problemer, og jeg deler hans afstandtagen fra Portugals kolonipolitik.

Når han særlig nævner handelsområdet, vil jeg om det gerne sige, at det er Danmarks politik, at vi handler med alle områder i verden uanset deres politiske systemer. For et land som Danmark, der i allerhøjeste grad er afhængigt af en stor udenrigshandel, er det meget vigtigt at fastholde denne politik. Økonomiske boykotforanstaltninger eller lignende — hvis det var noget sådant, det ærede medlem havde i tankerne — kan kun anerkendes af Danmark, hvis det på lovlig vis er vedtaget af FNs sikkerhedsråd i overensstemmelse med FN-pagtens artikel 7. Hertil kommer, at Danmark i henhold til

GATT-overenskomst og EFTA-traktat er afskåret fra ensidigt at iværksætte økonomisk boykot eller på anden måde hindre en samhandel med Portugal ud fra politiske hensyn. Vi er for vort eget vedkommende som et lille land interesseret i stadig væk at overholde og iagttage, at internationale overenskomster om samhandel bliver overholdt, for det er et af de vigtigste værn for vor udenrigshandel. Det er nødvendigt, at vi overholder disse bestemmelser, og det begrænser naturligvis vor handlefrihed på dette område.

Med hensyn til at tage godt imod ansøgninger, der drejer sig om informationsvirksomhed — og man kan måske føje til: støtte til ofre for undertrykkelsen af den afrikanske befolkning i den sydlige del af Afrika — kan jeg sige, at der allerede ydes ikke ubetydelige beløb til sådanne formål, hvad jeg tror det ærede medlem ved. Inden for den nuværende bevillingsramme er der ikke mulighed for udvidelse, men allerede ved de givne bevillinger er der markeret en tydelig interesse for disse formål.

Et par ord om Nigeria-Biafrakonflikten. Når vi ikke kan tiltræde det forslag, socialdemokratiet har stillet derom — og jeg forstår, at der er andre her i salen også uden for regeringspartierne, der er enig med flertallet heri — skyldes det de synspunkter, jeg ved flere lejligheder har fremsat, senest her i tinget den 22. januar i år, og den seneste udvikling har intet ændret i den beklagelige kendsgerning, at disse problemer ikke kan optages for FNs sikkerhedsråd. De afrikanske landes modstand herimod er så kraftig som nogen sinde. Generalsekretær U Thant har udtalt sig om det den 17. april i år; det er også blevet nævnt i debatten, og jeg har tidligere haft lejlighed til at understrege, at det ikke betyder, at regeringen ligger på den lade side. Når det ærede medlem hr. J. O. Krag siger, at vi burde rejse spørgsmålet i De Forenede Nationer og helst i De Forenede Nationers sikkerhedsråd, vil jeg gerne sige, at det ærede medlem ved, at dette spørgsmål er rejst i De Forenede Nationer. Det er rejst af mig i FN i den sidste generalforsamlings åbne debat. Det ærede medlem ved også, at det ikke er muligt at rejse sagen i sikkerhedsrådet. Vi vil intet opnå ved at forsøge derpå. Vi vil ikke nå